

skih naprav. Odbor ima pravico, postavljati v ta namen posebno zaupnike, kakor tudi zato, da pazijo na občinska podvzeta in da povedo v občinskih zadevah svoje mnenje in stavijo nasvete. Med take zaupnike odbor lahko pokliče tudi neodbornike, nikdar pa ne beriča. Odbor je dolžan, da da pregledati večkrat med letom blagajnico. V področje občinskega starešinstva spada v obče po § 45 obč. reda gospodarstvo v občinskih rečeh in izvrševanje odborovih sklepov. § 56 se glasi: »Župan je za svoja službena dejanja odgovoren občini, za dejanja v izročnem področju pa tudi vladi.« Seveda so odgovorni tudi občinski svetovalci in služabniki, ako ne opravijo poslov, katere jim je izročil župan. Toliko v poduk onim odbornikom, ki res mislijo, da je v občini župan in berič vse, oni pa nič. Že pod prejšnjim županom se je vzel v proračun večji znesek za popravilo tukajšnjega župnišča in lansko leto ravno tako, občinski prebivalci so odrajtali ta davek, toda ti bi zastoj iskal pri belem dnevu s svetilnico kakšnega posebnega popravila v farovžu. Moj Bog! kje bi vzela župan in berič čas za to, ko pa imata imenitnejše opravilo, sklicevati seje in obdelovati odbornike za zlate križce. V zadnjem dopisu se pritožuje Slatinčan čez slabe naše ceste ter svetuje Karžupniku, da naj pridno nasiplje te ceste, bralno društvo pa, ki mu ni nič storilo, pri miru pusti. Res, dober svet, ki je vreden, da si ga k srcu vzame! Gosp. dopisniku bodi povedano, da se res sedaj nasipljavajo ceste, toda na nekaterih mestih takó, da spreha človeka strah in groza; zakaj tu pa tam zagledaš cele skale in prav previdno moraš stopati in skakati, da si nog ne polomiš. Vrlim Slatinčanom svetujemo, da se pripeljajo na prihodnjo veselico s teškimi vozovi, »parizerji«, ki bodo s širokimi svojimi kolesi nekoliko zdrobili ogromno kamenje. Naš gosp. župan in berič njim bosta gotovo hvaležna; posebno poslednji, ki mora noč in dan postopati po teh cestah; znabiti se skličeta sejo, da tudi za Slatinčane poprosita zlatih križcev. Seveda bi bil ves trud zastoj, kar ju je izučila bridka skušnja. Zaslužnega križca ni in ga ni. Oh, nehvaležnost sveta, da si vendar tako velika! Cela Kostrivnica vé za neštevilne zasluge beričeve ter jih kar občuduje, pa gospodje pri okrajnem glavarstvu so bili tako trdih glav, da tega niso hoteli verjeti ter so prošnjo, namesto na Dunaj, poslali nazaj v Kostrivnico. Sedaj vemo, zakaj Karžupnik toliko žaluje. Kar vesolja mu je srce igralo, dolge brke, »kostrivniški strah« imenovane, so kar trepetale, ko je noč in dan sanjari, kako bo ponosno z novim križcem korakal po Kostrivnici, češ, glejte me, sam svetli cesar me spoštujejo in odlikujejo. V svojem duhu je koval nove sovražne naklepe proti bralnemu društvu, ki mu je pravi trn v očesu. Storil je že vse mogoče in nemogoče, da bi uničil to preimenitno društvo, ki z dobrimi časopisi in knjigami odpira oči našemu sicer pridnemu, pa zapeljanemu ljudstvu; izlival je svojo jezo na poštene kriščanske hiše, posebno pa na č. g. kaplana, pardon, »tega pr. . . kaplana«, ki bralno društvo vodi. Pa oh, ves trud je bil zastoj — bralno društvo raste in cveti, iz Beča pa zlatega križca ni.

Iz Konjic. (Z a d u š n i c e.) Občinski očetje se skoz leto po večkrat zbirajo k posvetovanju, da obravnavajo o blagostanju občine. Podobno se po naročilu škofovem duhovniku po posemeznih dekanovinah morajo vsako leto v naši škofovini zbrati k zborovanju po enkrat (v škofovini sekovski po dvakrat), da se pogovarjajo glede dušeskrbja. Za dekanovino Konjice se je tako zborovanje vršilo dne 19. junija. Pred zborovanjem so se gospodje bili zbrali v farnej cerkvi; onde so opravljali zadušnice ali mrtvaško sveto opravilo za blagoduši rajnega prelata msgr. Kosarja. Slovesno sv. mašo popeval je velečastiti gospod J. Voh, knezoškofji svetovalec in dekan

in nadžupnik v Konjicah. Diki lavantinski, pokojnemu prelatu Kosarju, naj sveti večna luč!

Iz Središča. (Toča, vinogradi.) V vsch časnikih je bilo nedavno čitati, kako je letos meseca maja toča zdaj tu, zdaj zopet tam razbijala in pobijala. Tudi naši okolici ni prizanesla, da si ni zdatne škode napravila. Nekaterim vinogradom bližnjih vinorodnih goric (Sv. Boltenk, Sv. Miklavž) je pač usekala nekaj ran, a veliki večini je prizanesla. Bog nas čuvaj še tudi nadalje vsake hude nevihte in pa srditega ledenega biča! — O peronospori še do sedaj ni duha ne sluha, ker se je skorej povsod pridno škropilo; pač pa se kaže skorej v vsakej gorici pikec, zlasti na napnencih ali kakor iste tu imenujejo na »konjih«. Listje na njih izgleda, kakor bi ga bil kdo z razbeljenim železom osmodil. Nekateri vinogradniki mislijo, da pikec (nemški der schwarze Brenner) napade samo grozdne jagode; kar ni tako, zakaj ta bolezen se loti tudi listov, peceljev, mladih poganjkov in opletkov. Glavni uzrok pikeca ni solnce, kakor se krivo misli, ampak kakor pri peronospori tudi neka glivica (*Sphaecelasma ampelinum*), kar je strokovnjak de Bary že leta 1874 dokazal. Ker se pa ta glivica najhitreje po kakem toplem dežju razvije, od tod mnenje, da je topli solnčni dež pikcev oče.

K—i.

Iz Ormoškega okraja. (Cepljenje zelene trte.) Ono sredo, dne 6. junija, razkazoval je na Humu v društvenih goricah ormoškega vinorejskega društva navzočim v lahko umljivem domačem jeziku gosp. Fr. Matjašič, c. kr. komisar iz Ptuja, kako je trto »zeleno« požlahtnovati. Cepili so na to stari in mladi več trsov in se z veseljem priučili prepotrebne deli. Bog daj, da bi se zanimanje za to velevažno delo vedno bolj širilo med ljudstvom, ker le na ta način se lahko ustavi uničenje vinogradov, katero povzročuje trna uš.

Od Zgornje Sv. Kungote. (Bela žena. Tretji dan t. m. se je nemila smrt zopet pri moji hiši zglašila in mi pokosila mojo še mlado priljubljeno ženo, Alojzijo Gamser. Res je že več let na pljučih bolehal, pa smrti se še ni nadjala; toda smrt je prišla, kakor tat in jo pokosila, sprevideno s sv. zakramenti. Izrekam prisrčno zahvalo najpoprej našemu častitemu gospodu župniku, ki so nje pogreb tako slovesno opravili, drugič našemu vrlému gospodu nadučitelju in organistu, ki so ji tako milo nagrobnico zapeli, da so vse pričujde do solz ganili, tretjič vsem vernikom, ki so prišli od blizu in daleč zadnjo čast jej skazat. — Za vso skrb, trpljenje milo — Naj ljubi Bog jej dá plačilo!

L. Gamser.

Iz Ptuja. (V a b i l o.) Naznanjajoč vspered učiteljske slavnosti, prosimo ter vabimo slavno p. n. slovensko občinstvo, ker se približuje 1. julij, da nas z mnogobrojno udeležbo počastite. Kuvert za osebo stane 80 kr. Kdo želi se istega udeležiti, naj blagovoljno pismeno javi vsaj do 28. junija 1894. g. Drag. Zupančič-u, učitelju v Ptuj, da zamoremo slavnim udeležencem povoljno postreči. Nadejamo se obilne udeležbe, ter Vam kličemo »Dobro došli«.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo presvetli cesar se bodo koncem tega meseca s presvetlo cesarico podali na Južno Tirolsko. Govori se, da se bodo tedaj pri njih tamošnji Lah oglasili gledé samouprave Južne Tirolske. Za koalicio se Lahom to ne bode posrečilo; ako pa

